

at Olsen vel har henvendt sig til en Officer paa Fælleben, men ikke til den Officer, under hvem Afdelingen hørte, men dette har jeg jo selv sagt, og det staaer at læse i Folkethings-tidenden Sp. 9105. Jeg har sagt i denne Sal, at jeg henvendte mig til en Officer, men af ham fik det Svar, at den Afdeling, jeg omtalte, ikke hørte under ham. Naar man paa et saadant Grundlag retter en Beskyldning imod en Rigsdagsmand for, at han ikke har talt Sandhed, troer jeg, at de Dplysninger, som ere fremkomne, paa ingen Maade forjens at kalbes paaltellige, og derfor har jeg ikke kunnet lade Sagen gaae hen, hvad jeg ellers gjerne skulde have været villig til, idet jeg indrømmer, at man ikke kan gjøre Andet ved den, end hvad jeg tidligere har sagt: Drage den frem for Offentligheden, saaledes at den Tone, som jeg beklager er tilstede ved Underviisningen af Recruterne, kan blive dødsdømt af den offentlige Mening. Derfor har jeg draget Sagen frem, og derfor skal det ogsaa til Slutning staae som en Kjendsgjerning, at, hvad jeg har draget frem, ikke er talt hen i Veir og Vind, men grundet paa Sandhed. Jeg skal ikke forfølge Sagen videre, efterat jeg har havt Leilighed til at gjøre disse Bemærkninger.

Formanden: Da det ærede Medlem, som nu sidst talte, personlig er bleven draget ind i dette Spørgsmaal, har jeg ikke fundet Anledning til at standse ham i hans Udtalelser derom, men jeg skal henstille til ærede Medlemmer, forsaavidt de ville forfølge den stillede Forespørgsel, at de forlade disse enkelte Facta, thi det er jo ikke om dem, at Forespørgselen er stillet.

M. Jensen: Jeg kan ikke Andet end være den høitærede Minister taknemmelig for den Maade, hvorpaa han har svaret paa denne Forespørgsel, thi skøndt han udtalte og stærkt udtalte sin Beklagelse over, at den var kommen frem, var det dog tydeligt af hans hele Foredrag, at han er enig i den Grundtanke, der har ledet Forespørgerne til at bringe dette Spørgsmaal under Overveielse her i Salen, og en af de Grunde, der have bevæget os der til, har netop ogsaa været, at vi følte os for-

visse om, hos den nuværende høitærede Minister at finde et villigt Øre i saa Henseende. Naar den høitærede Minister i saa meget stærke Ord har beklaget, at Forespørgselen er kommen frem, opfatter jeg dette som en ganske simpel Følge af den Stilling, den høitærede Minister naturligt og nødvendigt maa indtage overfor Armeen, og jeg er overbevist om, at den Stemning, som ledede ham til hans Udtalelser i den Retning, ikke vil forhindre ham i at gjøre Alt, hvad han er istand til, for at ordne Sagen paa en efter Omstændighederne saa god Maade som mulig. — Der var en Dyrking af den høitærede Minister, som jeg særlig vilde omtale, og det er i den Anledning, jeg har forlangt Ordet; han sagde nemlig, som nu allerede berørt af det ærede Medlem, der sidst talte, at Rigsdagen efter hans Mening ikke var be- søjet til at bringe saadanne Spørgsmaal under Overveielse. Dette Punkt er dog allerede blevet saaledes omtalt af den ærede sidste Taler, at jeg kun skal henholde mig til, hvad han har sagt derom; men naar den høitærede Minister derhos bemærkede, at han i vor Forespørgsel saa en Antydning af, at vi nærede Tvivl om, at han vilde gjøre sin Pligt, idet det nemlig var hans Pligt at paasee, at Soldaterne nøde en human Behandling, finder jeg mig dog foranlediget til for mit eget Vedkommenhe og, som jeg troer, ligeledes paa de øvrige Forespørgeres Vegne at udtale, at det er saa langt fra, at vi have tvivlet om den høitærede Ministers alvorlige Villie og Evne til at gjøre sin Pligt, at vi tværtimod have troet at handle i god Overensstemmelse med ham ved at henlede hans Opmærksomhed paa en Side af den hele Krigsbestyrelse, som det vilde være høist naturligt, om den høitærede Minister, der har havt andre saa store og vigtige Spørgsmaal liggende for sin Opmærksomhed i den Tid, han har bestyret Krigsministeriet, havde været forhindret i at skænke den Opmærksomhed, den ganske vist baade efter hans og efter vor Opfattelse fortjener. Det er saa langt fra, at vi ved at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa denne Side af Krigsbestyrelsen have villet fremsætte nogen som helst Tvivl om hans Villie til at gjøre sin Pligt, at vi, som sagt, tværtimod have troet, at vi i ham vilde